

Bruxelles, den 2.5.2017
COM(2017) 257 final

2017/0087 (COD)

Overholdelsespakke

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af betingelserne og proceduren for, hvordan Kommissionen kan anmode virksomheder og sammenslutninger af virksomheder om oplysninger i forbindelse med det indre marked og relaterede områder

{ SWD(2017) 215 final }

{ SWD(2017) 216 final }

{ SWD(2017) 217 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Europa er hjemsted for verdens største indre marked¹, hvor borgere og virksomheder nyder godt af retten til at arbejde, studere, rejse, etablere en virksomhed og levere varer og tjenesteydelser på tværs af grænserne. Alt dette ledsages af de garantier for sundhed, sikkerhed og miljø- og forbrugerbeskyttelse, der følger af EU-lovgivningen. For at borgere og virksomheder fuldt ud kan nyde godt af disse rettigheder og for at sikre, at de bevarer tilliden til det indre marked, er det afgørende, at EU-reglerne overholdes. Derfor oplyste Kommissionen i sin meddelelse "Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne", at den ville fastsætte en intelligent håndhævelsesstrategi. Denne strategi forfølger *"en helhedsorienteret tilgang, der omfatter alle faser i den politiske proces fra politikudformning og gennemførelse til orientering i overensstemmelse med principperne for bedre lovgivning. Dette omfatter også bedre integration af evaluerings- og håndhævelsesaspekter i politikudformningen, bedre bistand og vejledning til medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af reglerne for det indre marked og en mere konsekvent og effektiv håndhævespolitik med sigte på at forbedre den generelle overholdelse af reglerne for det indre marked og EU-lovgivningen generelt"*².

En af vanskelighederne ved at sikre, at reglerne for det indre marked overholdes, er rettidig adgang til pålidelige data. Derfor meddelte Kommissionen, at den *"vil foreslå et lovgivningsmæssigt initiativ, der gør det muligt at indsamle pålidelige oplysninger direkte fra udvalgte markedsaktører med henblik på at beskytte og forbedre det indre markeds funktion"*³.

I tråd hermed understregede Kommissionens i sin meddelelse "EU-retten: Bedre resultater gennem bedre anvendelse" vigtigheden af et robust og effektivt håndhævelsesystem og anførte, at håndhævelse støtter og supplerer realiseringen af politiske prioriteter. Kommissionen forklarede, at dens *"nuværende politiske strategi for håndhævelsen er bl.a. at overvåge EU-rettens anvendelse og gennemførelse, at løse problemer sammen med medlemsstaterne for at afhjælpe mulige overtrædelser af lovgivningen og at indlede traktatbrudsprocedurer, når der er grundlag for det."*⁴ Det er dog stadig en udfordring, at sikre korrekt og fuld anvendelse af EU-retten. Kommissionen har derfor foreslået en række foranstaltninger til styrkelse af håndhævelsesystemet til gavn for borgere og virksomheder og til sikring af, at deres rettigheder i det indre marked respekteres. *"Effektiv håndhævelse af EU's regler [...] betyder noget for europæerne og påvirker deres hverdag."*

I visse særlige tilfælde er adgang til pålidelige oplysninger om markedsdeltagernes adfærd nødvendig for at håndhæve reglerne for det indre marked, navnlig markedsoplysninger vedrørende private virksomheder. Dette forslag tager ikke sigte på at give Kommissionen nye håndhævelsesbeføjelser som f.eks. beføjelser til at forfølge overtrædelser af EU-retten på området det indre marked begået af individuelle markedsdeltagere. Denne forordning tager sigte på at hjælpe Kommissionen med at overvåge og håndhæve reglerne for det indre marked ved at give Kommissionen mulighed for rettidigt at få omfattende og pålidelige kvantitative

¹ I den engelske udgave af denne begrundelse anvendes udtrykkene "single market" og "internal market" synonymt; begge udtryk er i den danske udgave oversat med "indre marked".

² COM(2015) 550 af 28.10.2015, s. 16.

³ Ibid., s. 17.

⁴ C(2016) 8600 (EUT C 18 af 19.1.2017, s.10).

og kvalitative oplysninger fra udvalgte markedsaktører gennem meget målrettede anmodninger om oplysninger. Den foreslåede forordning vil hjælpe Kommissionen med at sikre, at borgeres og virksomheders rettigheder i det indre marked overholdes, og med at styrke samarbejdet med medlemsstaterne. Den vil også "*hjælpe Kommissionen til at kunne foreslå forbedringer, hvor evalueringer viser, at manglende håndhævelse skyldes mangler i den relevante sektorspecifikke lovgivning.*"⁵ Den foreslåede forordning er beregnet til de særlige tilfælde, hvor fordelene ved hurtig og præcis håndhævelse klart opvejer den byrde og de omkostninger, der pålægges de involverede virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Dette nye værktøj vil blive anvendt på områder, hvor EU kan levere de håndgribelige resultater, der er vigtigst for borgere og virksomheder. Med mere effektive håndhævelsesinstrumenter vil EU være i stand til at handle og sikre fuld overholdelse hurtigere og mere effektivt på udvalgte prioriterede områder.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvori oprettelsen af et indre marked fastsættes som et af EU's vigtigste mål i samarbejde med medlemsstaterne. Det er også i overensstemmelse med artikel 26 i TEUF, som giver EU beføjelse til at vedtage foranstaltninger med henblik på at sikre det indre markeds funktion, og med artikel 17 i TEU, der pålægger Kommissionen at sikre, at traktatens bestemmelser og afledt EU-ret anvendes, og at føre tilsyn med gennemførelsen af EU-retten. Dette forslag sigter ikke mod at oprette en ny procedure for håndhævelse af EU-retten. Det foreslåede informationsværktøj kan snarere anvendes inden for rammerne af eksisterende procedurer, såsom traktatbrudssager, jf. artikel 258 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Kommissionen har allerede undersøgelsesbeføjelser med henblik på håndhævelse af EU's konkurrenceregler, der er nødvendige for det indre markeds funktion. Anvendelsen af disse beføjelser har vist sig at være meget effektiv med hensyn til at sikre, at disse regler anvendes: f.eks. hvad angår statsstøtte, var Kommissionen i stand til direkte at indhente afgørende virksomhedsoplysninger i to betydningsfulde sager, som resulterede i inddrivelse af ubetalte skatter, som bestod af ulovlig statsstøtte⁶.

Dette forslag er desuden i overensstemmelse med andre af EU's retlige instrumenter, som giver EU-organer eller nationale myndigheder beføjelse til at indsamle virksomhedsoplysninger og dele dem med Kommissionen på specifikke områder vedrørende det indre marked (f.eks. forbrugerbeskyttelse, finansielle tjenesteydelser, markedsovervågning, netværksindustrier). Kommissionen vil kun anvende den foreslåede forordning som en sidste udvej, hvis andre midler til at indhente væsentlige oplysninger slår fejl.

⁵ COM(2015) 550, s. 16.

⁶ Jf. Kommissionens pressemeddelelse af 21. oktober 2015.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Dette forslag er baseret på artikel 43, stk. 2, artikel 91, artikel 100, artikel 114, artikel 192, artikel 194, stk. 2, og artikel 337 i TEUF.

Artikel 337 i TEUF giver Kommissionen beføjelse til med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, at indhente alle nødvendige oplysninger med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den. Den Europæiske Unions Domstol (Domstolen) har allerede fastslået, at denne artikel kan anvendes som retsgrundlag for afledt ret vedrørende Kommissionens generelle indsamling af oplysninger uden at kræve, at denne indsamling er nødvendig for gennemførelsen af Unionens politiske målsætninger⁷. Domstolen har imidlertid også udtalt, at en EU-retsakt ikke er omfattet af artikel 337 i TEUF alene på grund af, at den indfører et system for indsamling af oplysninger⁸. Det er derfor nødvendigt at undersøge, om dette initiativ, hvad angår mål og indhold, er nødvendigt for at nå de mål, der specifikt er opstillet for en EU-politik. Dette initiativ tager sigte på at forbedre Kommissionens adgang til de markedsoplysninger, der er nødvendige, for at den kan udføre sine opgaver i henhold til artikel 17 i TEU for at løse alvorlige problemer med anvendelsen af reglerne for det indre marked. Dette kan kun bidrage til at forbedre Kommissionens arbejde med at sikre gennemførelsen af EU-retten på dette område. Dette initiativ er derfor nødvendigt for at nå målet om at sikre et velfungerende indre marked som omhandlet i artikel 26 i TEUF. Derfor skal artikel 337 i TEUF suppleres af et retsgrundlag vedrørende det indre marked som f.eks. artikel 114 i TEUF, der giver mulighed for vedtagelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for et velfungerende indre marked. En forbedring af Kommissionens arbejde i den sammenhæng vil bidrage til at forhindre, at der opstår hindringer for et velfungerende indre marked⁹, som er et af de politiske mål, der er opstillet i artikel 114 TEUF¹⁰. Det er derfor berettiget at vælge artikel 114 i TEUF som supplement til artikel 337 i TEUF. Ud over artikel 114 i TEUF er det hensigtsmæssigt at anvende andre artikler i TEUF som yderligere retsgrundlag for at dække de områder af det indre marked, som er baseret på specifikke artikler i TEUF, med hensyn til lovgivningsmæssige tiltag: dvs. artikel 43 (landbrugsvarer), artikel 91 og 100 (transport) eller artikel 194 (energi); eller områder vedrørende det indre marked: artikel 192 (miljø).

Artikel 114 og 337 i TEUF er i fællesskab blevet anvendt som retsgrundlag i en tidligere EU-retsakt, der gav Kommissionen beføjelser til indsamling af oplysninger på området det indre marked: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester¹¹.

⁷ Dommene i sag C-426/93, præmis 22, og C-490/10, præmis 64.

⁸ C-490/10, præmis 68.

⁹ Domstolen har anerkendt, at Kommissionen, som ikke har egne undersøgelsesbeføjelser, ved gennemførelsen af EU-retten i vid udstrækning forlader sig på oplysninger fra klagere, offentlige og private organer og medlemsstaterne. Under disse omstændigheder skal håndhævelsesforanstaltninger bygge på de eksisterende, ufuldstændige retlige rammer for indsamling af oplysninger, hvilket medfører uensartet og utilstrækkelig indsamling af virksomhedsoplysninger. Som følge heraf bliver en sådan håndhævelsesindsats gjort mere vanskelig, eller bliver i nogle tilfælde umulig, hvilket kan medføre, at der opstår hindringer for et velfungerende indre marked, som ikke håndteres korrekt.

¹⁰ Jf. Domstolens domme i sag C-380/03, præmis 38-42 og præmis 80, C-434/02, præmis 31-34, og C-376/98, præmis 86.

¹¹ EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Der er behov for handling på EU-plan for at styrke Kommissionens adgang til de markedsoplysninger, der er nødvendige, for den kan løse alvorlige problemer med anvendelsen af EU-retten på området det indre marked i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til artikel 17 i TEU. Det informationsværktøj, der indføres ved dette initiativ, er en sidste udvej, når alle andre midler til at indhente oplysninger er slået fejl. Det vil således kun blive anvendt i de sager, hvor national indgriben på grund af omfanget eller virkningerne ikke vil være effektiv, og EU vil være bedre i stand til at handle. Informationsværktøjet vil navnlig blive anvendt, når disse problemer har konsekvenser for mere end én medlemsstat, og løsningen heraf kræver ensartet og konsekvent indsamling af oplysninger fra udvalgte markedsaktører i mere end én medlemsstat. En sådan handling på EU-plan vil kunne opfylde kravet om nødvendighed og vil kun styrke Kommissionens evne til at sikre, at EU-retten overholdes på området det indre marked.

For så vidt angår merværdi vil dette værktøj lette koordinationen mellem Kommissionen og medlemsstaterne i sager med en betydelig grænseoverskridende dimension, når der er behov for oplysninger fra markedsdeltagerne, der opererer i mere end én medlemsstat. En sådan handling på EU-plan vil også give mulighed for rettidig adgang til oplysninger på tværs af grænserne, sikre, at de indsamlede grænseoverskridende data er sammenlignelige og resultere i en mere effektiv håndhævelse, hvilket vil mindske den samlede administrative byrde for virksomheder og offentlige myndigheder.

Dette initiativ respekterer den forpligtelse, som Kommissionen som "traktaternes vogter" har til at føre tilsyn med gennemførelsen af EU-retten, samtidig med at det ikke fratager medlemsstaterne den vigtige rolle, som de sammen med Kommissionen spiller med hensyn til anvendelsen af reglerne på området det indre marked eller andre relaterede områder. De vil fortsat have deres egne undersøgelsesbeføjelser og kan frit udvide dem. Desuden vil anvendelsen af denne forordning inddrage medlemsstaterne i forskellige instanser, hvilket afspejler princippet om loyalt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Navnlig vil Kommissionen underrette den eller de berørte medlemsstater om enhver afgørelse om, at den har til hensigt at anvende beføjelsen til at anmode om oplysninger fra virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder i henhold til dette initiativ. Endvidere bliver der med dette initiativ indført mekanismer for udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med anmodninger om oplysninger og svar på sådanne anmodninger, uden at dette berører tavshedspligten.

Det er desuden i overensstemmelse med TEUF, for så vidt som det deri forventes, at Kommissionen vil være i stand til at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, den pålægges, på passende betingelser, der fastsættes af den lovgivende magt.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget står i et rimeligt forhold til de tilstræbte mål og går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. For det første skal der være et alvorligt problem med gennemførelsen af EU-retten på de områder, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde. For det andet må dette undersøgelsesværktøj kun anvendes som en sidste udvej, hvis der ikke med andre alternative måder til at indhente oplysninger, der er relevante for løsningen af et sådant problem, kan leveres resultater. For det tredje vil Kommissionen i en formel afgørelse skulle påvise, at sådanne oplysninger er nødvendige for at løse problemet, at oplysningerne sandsynligvis vil være let tilgængelige for modtagerne af anmodningerne, og at andre midler til at indhente oplysninger har slået fejl. For det fjerde vil anmodninger om

oplysninger være meget målrettede både med hensyn til længden af anmodningerne om oplysninger og antallet af respondenter. Kommissionens overholdelse af disse betingelser vil være underkastet domstolskontrol ved Domstolen. Endelig mindskes den samlede administrative byrde for både virksomheder (ved at udelukke mikrovirksomheder og mindske virkningen for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) — se nedenfor) og offentlige myndigheder (ved at undgå ineffektive koordinationsmekanismer mellem Kommissionen og medlemsstaterne, samtidig med at der sikres fuld gennemsigthed over for dem).

Forslaget giver Kommissionen mulighed for at pålægge virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at efterkomme anmodninger om oplysninger eller afgørelser truffet i henhold til den foreslåede forordning, sanktioner. Det er ikke meningen, at sanktionerne skal korrigere eventuel underliggende markedsadfærd fra virksomhedernes side. Truslen om sanktioner er et incitament til at sikre, at modtagere af anmodninger om oplysninger svarer til tiden og på en fuldstændig, korrekt og ikkevildledende måde. I forslaget fastsættes der et maksimumsniveau for sanktioner, der er udformet efter reglerne på statsstøtteområdet, hvor de har en afskrækkende virkning. Forslaget indeholder imidlertid ikke krav om, at Kommissionen automatisk pålægger virksomheder, der ikke efterkommer anmodninger, sanktioner eller fastsætter et minimumsbeløb for tvangsbøder, da Kommissionen skal foretage en vurdering fra sag til sag under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet, navnlig for så vidt angår SMV'er. En kommissionsafgørelse om pålæggelse af sanktioner vil være underlagt domstolskontrol.

- **Valg af retsakt**

En forordning er et egnet retligt instrument til fastsættelse af regler, der har til formål at styrke Kommissionens direkte adgang til relevante oplysninger¹². Både den procedure, der fører til Kommissionens vedtagelse af en anmodning om oplysninger, og muligheden for at pålægge virksomhederne forpligtelser, herunder eventuelt sanktioner, bør fastsættes i en forordning. Sammenlignet med mulig harmonisering af nationale bestemmelser ved hjælp af et direktiv for at nå dette mål, vil en forordning føre til større retssikkerhed og vil kunne sikre en ensartet fortolkning. Et selvstændigt instrument vil også forhindre, at der gribes ind i eksisterende retlige instrumenter, som giver Kommissionen undersøgelsesbeføjelser på andre politikområder¹³.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER¹⁴, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter¹⁵**

Kommissionen gennemførte mellem den 2. august og den 7. november 2016 en offentlig høring om dette initiativ. Kommissionen modtog 71 svar: 44 fra erhvervslivet¹⁶, 16 fra forbrugere, ikkestatslige organisationer eller civilsamfund og 11 fra offentlige myndigheder.

¹² Domstolen har allerede accepteret anvendelsen af artikel 114 i TEUF som retsgrundlag for en forordning. Se sag C-270/12, præmis 97 ff.

¹³ F.eks. Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015). Denne forordning har et andet retsgrundlag med en anden lovgivningsprocedure og er tilpasset de specifikke mål, proceduremæssige skridt og Kommissionens beføjelser på statsstøtteområdet.

¹⁴ Ikke relevant.

¹⁵ Nærmere oplysninger findes i bilag 2 til konsekvensanalysen.

¹⁶ Erhvervsorganisationer (31), herunder organisationer, der kun repræsenterer SMV'er, og virksomheder (13), herunder SMV'er og mikrovirksomheder (9). De besvarende erhvervsorganisationer repræsenterede over 20 mio. virksomheder.

Der var deltagere fra 18 EU-medlemsstater (68), et EØS-land (1) og et land uden for EU (2). Svarene viste, at virksomhederne ofte er tilbageholdende med at udveksle forretningsmæssigt følsomme oplysninger med offentlige myndigheder, ikke kun når de svarer på offentlige høringer, men også når det er nødvendigt for at støtte påstande om krænkelse af deres rettigheder. Respondenterne svarede, at de ville være villige til at afgive følsomme oplysninger til Kommissionen, hvis fortroligheden var sikret, og den administrative byrde begrænset. Flere virksomheder støttede dog kun frivillig deltagelse i anmodninger om data.

Kommissionen har desuden gennemført målrettede høringer af en række store erhvervsorganisationer, der udtrykte forbehold med hensyn til at tillægge Kommissionen beføjelse til at anmode virksomheder om oplysninger, der rækker ud over det konkurrenceretlige område. De udtrykte bekymring over beskyttelsen af forretningsmæssigt følsomme data, den administrative byrde og eventuelle bøder for manglende besvarelse af anmodninger. Virksomheder udtrykte frustration over Kommissionens langsomme reaktion i sager vedrørende medlemsstaters overtrædelser af EU-reglerne.

På møderne i Rådets arbejdsgruppe vedrørende konkurrenceevne og i gruppen på højt plan forhørte medlemsstaterne sig om de betingelser, som Kommissionen skal opfylde for at anmode om oplysninger, deres rolle i processen, de deraf følgende administrative byrder og eventuelle sanktioners forholdsmæssighed.

Der er i vid udstrækning taget hensyn til de interesserede parter forslag, særlig hvad angår opfordringerne til begrænset anvendelse af værktøjet (resulterede i (forhånds)betingelser for anvendelse af undersøgelsesværktøjet — herunder medlemsstaternes rolle) og den administrative byrde (f.eks. muligheden for at anmode om oplysninger, som er let tilgængelige for de besvarende virksomheder). Spørgsmålene om garantierne for beskyttelse af fortrolige oplysninger og om sanktioner for manglende svar blev behandlet på grundlag af etableret praksis på det konkurrenceretlige område.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har ikke gjort brug af ekstern ekspertbistand til dette initiativ.

- **Konsekvensanalyse**

I konsekvensanalysen blev det forklaret, hvordan Kommissionens og medlemsstaternes manglende rådighed over pålidelige og præcise virksomhedsoplysninger skaber problemer i situationer, hvor adgang til sådanne oplysninger er nødvendige for rettidig håndhævelse af reglerne for det indre marked. Konsekvensanalysen undersøgte ud over basisscenariet endvidere de forskellige løsningsmodeller for dette problem: 1) frivillig udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne og med Kommissionen samt udarbejdelse af retningslinjer for indsamling af virksomhedsoplysninger, 2) ophævelse af nationale bestemmelser, der forhindrer medlemsstaternes myndigheder i at dele de virksomhedsoplysninger, de allerede har eller kan få adgang til, med Kommissionen og de andre medlemsstater, 3) indførelse af residuelle undersøgelsesbeføjelser på nationalt plan¹⁷ for at give medlemsstaterne mulighed for at indsamle virksomhedsoplysninger i alle sager og dele dem med Kommissionen, 4) indførelse af et undersøgelsesværktøj, som Kommissionen kan anvende som en sidste udvej, hvor der måske findes formodede hindringer for det indre markeds funktion, og de anmodede virksomhedsoplysninger er nødvendige for rettidig og effektiv beslutningstagning og ikke er let tilgængelige på andre måder, og 5) en kombination af løsning 2 og 4. Løsning 2, 3 og 4 er af lovgivningsmæssig art. De fravalgte løsninger omfatter en udvidelse af dækningen af EU's statistikker og indførelse af regelmæssig indberetningspligt for virksomheder.

¹⁷ Løsning 3 integrerer også løsning 2.

Indførelsen af et undersøgelsesværktøj som en sidste udvej for Kommissionen (løsning 4) blev anset for at være det bedste politikvalg med hensyn til nærheds- og proportionalitetsprincippet og samtidig den mest effektive og omkostningseffektive løsning. Løsning 4 løser problemerne med koordinering og jurisdiktion, hvis medlemsstaterne handler alene i forbindelse med sager, der har en grænseoverskridende dimension. Det bør føre til mere robuste oplysninger om forhold på det indre marked, der ikke fungerer. Dette bør til gengæld gøre det muligt for Kommissionen og medlemsstaterne at sikre en højere grad af overholdelse af reglerne for det indre marked. Dette vil styrke forbrugernes tillid til det indre marked og bidrage til at udnytte dets potentiale. Bedre adgang til oplysninger bør føre til mere velinformeret håndhævelse af reglerne for det indre marked i medlemsstaterne, hvilket vil begrænse traktatbrudsprocedurerne mod medlemsstaterne. Virksomheder og forbrugere vil nyde godt af et mere velfungerende indre marked, f.eks. lavere adgangsbarrierer, større konkurrence, større konkurrenceevne og lettere/billigere grænseoverskridende (og potentielt international) ekspansion.

De samlede årlige administrative omkostninger for virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder (dvs. sammenstilling af oplysninger for at forberede svar og juridisk rådgivning) anslås til være mellem 370 000 EUR og 610 000 EUR¹⁸. Der kan opstå en lille yderligere omkostning som følge af indsendelse af ikkefortrolige svar (dvs. for at beskytte respondenters forretningshemmeligheder). De omkostninger, der knytter sig til den foretrukne løsningsmodel, er ubetydelige for medlemsstaterne (se afsnit 4 nedenfor for Kommissionen). Der vil ikke være nogen direkte sociale eller miljømæssige omkostninger, hvis den foretrukne mulighed anvendes.

Konsekvensanalysen og resuméet¹⁹ blev forelagt Udvalget for Forskriftskontrol. Udvalget afgav først en negativ udtalelse den 20. januar 2017 efterfulgt af en positiv udtalelse med forbehold den 23. marts 2017²⁰. Udvalget anmodede om, at konsekvensanalysen blev tilpasset i overensstemmelse med dets anbefalinger²¹. Konsekvensanalysen fokuserer nu klart på målet om at håndtere manglen på relevante oplysninger, der er nødvendige for at sikre anvendelsen af reglerne for det indre marked i de særlige tilfælde, hvor disse oplysninger er nødvendige og ikke er tilgængelige på anden måde. Den giver også en bedre redegørelse for de betingelser, Kommissionen skal opfylde, før den kan anvende undersøgelsesværktøjet (se ovennævnte underoverskrift om proportionalitetsprincippet), herunder behovet for at dokumentere, at de krævede oplysninger ikke er tilgængelige fra andre kilder (aspektet om en sidste udvej). Desuden er de interesserede parter synspunkter bedre beskrevet²².

- **Målettet regulering og forenkling**

Ved fremsættelse af anmodninger om oplysninger til virksomheder og sammenslutninger af virksomheder er Kommissionen forpligtet til at foretage en omhyggelig udvælgelse af

¹⁸ Hvis det antages, at der er fem anmodninger om året (men med flere modtagere pr. anmodning).

¹⁹ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

²⁰ Ibid.

²¹ Udvalget for Forskriftskontrol bemærkede følgende: "*Konsekvensanalysen er stadig ikke tilstrækkelig tydelig og er undertiden inkonsekvent med hensyn til initiativets anvendelsesområde. Flere steder i analysen præsenteres SMIT (markedsinformationsværktøjet) stadig som løsningen på generelle problemer med datatilgængelighed — eller som informationskilde for politikformål vedrørende det indre marked — der ikke stammer fra specifikke mangler i håndhævelsen, hvorimod der ikke gives en begrundelse for at gøre dette. 2) I konsekvensanalysen gøres det klart, at værktøjet vil være sidste udvej, men den er ikke klar med hensyn til beskyttelsesforanstaltninger eller de betingelser, der kan foranledige en undersøgelse. 3) Konsekvensanalysen afspejler stadig ikke tilstrækkeligt klart medlemsstaternes og forretningsinteressernes respektive synspunkter.*"

²² Yderligere redegørelse for de foretagne ændringer findes i konsekvensanalysen.

modtagerne af anmodningerne, således at anmodningerne kun er rettet til virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, som vil kunne give tilstrækkeligt relevante oplysninger (artikel 5, stk. 3). Normalt er det kun store virksomheder med en stærk markedsposition eller betydelig handelsvolumen, der vil være i stand til at fremlægge de relevante oplysninger for Kommissionen. I modsætning til SMV'er opererer større virksomheder normalt i en større skala og med en selskabsmæssig sofistikering, der gør det muligt forholdsvis let at hente de ønskede oplysninger. Dermed vil den administrative byrde for og indvirkningen på disse virksomheder ikke fremstå som uforholdsmæssige.

SMV'er kan teoretisk set blive bedt om at svare på anmodninger om oplysninger i medfør af dette forslag (f.eks. inden for specifikke sektorer eller markeder, hvor de kan have en stærk markedsposition). I betragtning af omfanget af den økonomiske aktivitet forventes det dog, at dette formentlig ikke vil ske. Hvis det alligevel bliver nødvendigt at sende en anmodning til en SMV, vil forslaget mindske SMV'ens overholdelsesomkostninger: Kommissionen er specifikt forpligtet til at tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet, når den skal overveje omfanget af anmodninger til SMV'er om oplysninger (artikel 5, stk. 3). De anslåede omkostninger til besvarelse varierer for en individuel SMV fra 300 EUR til 1 000 EUR pr. anmodning med yderligere potentielle omkostninger til juridisk rådgivning på 1 000 EUR, hvilket svarer til ca. 25 % af de anslåede omkostninger til besvarelse for en stor virksomhed.

Mikrovirksomheder er undtaget fra dette forslag for at undgå at pålægge dem uforholdsmæssigt store administrative byrder, navnlig fordi de sandsynligvis ikke vil være i stand til at fremlægge tilstrækkeligt relevante oplysninger.

Virksomheder i alle størrelser vil have gavn af et bedre fungerende indre marked takket være mere målrettede håndhævelsesforanstaltninger fra Kommissionens og medlemsstaternes side for at sikre anvendelsen af EU-retten bl.a. på området det indre marked.

Forslaget fastsætter ikke et bestemt format eller en bestemt kommunikationskanal for behandlingen af anmodninger om oplysninger, idet det er neutralt for så vidt angår udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT).

- **Grundlæggende rettigheder**

I dette forslag overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det omfatter beskyttelsesforanstaltninger og garantier under behørig hensyntagen til virksomhedernes berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder: i forslagets artikel 7 (beskyttelse af fortrolige oplysninger) og artikel 16 (tavshedspligt) (jf. chartrets artikel 7). Forslaget er desuden i overensstemmelse med retten til beskyttelse af personoplysninger (chartrets artikel 8) og med reglerne om aktindsigt i de dokumenter, som Kommissionen er i besiddelse af (jf. chartrets artikel 41). Forslaget respekterer retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (chartrets artikel 47), idet modtagere af anmodninger om oplysninger kan anfægte disse anmodninger ved Domstolen. Reglerne om eventuel pålæggelse af bøder eller tvangsbøder respekterer retten til uskyldsformodning og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf (jf. artikel 48 og 49 i chartret).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette initiativ indebærer ikke en yderligere håndhævelsesordning, som skal anvendes af Kommissionen. Det giver derimod Kommissionen et særligt undersøgelsesværktøj, der anvendes som en sidste udvej, og som skal indgå i rækken af gældende håndhævelsesprocedurer og -foranstaltninger. Det anslås, at Kommissionens omkostninger til årlig dataindsamling og -analyse kan beløbe sig til mellem 120 000 EUR og 430 000 EUR,

hvis der fremsættes fem anmodninger om oplysninger om året²³. Kommissionens omkostninger, jf. ovenstående, vil ikke kræve nye budgetmæssige behov, kun omfordeling af eksisterende personale og infrastruktur.

5. ANDRE FORHOLD

• **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil overvåge anvendelsen af forordningen med henblik på at vurdere dens effektivitet og proportionalitet. Den vil tage udgangspunkt i følgende kriterier: det ekstraordinære ved anvendelsen af forordningen, samarbejdet mellem modtagerne af anmodninger om oplysninger i forbindelse med fremlæggelsen af disse oplysninger og kvaliteten af de indsamlede oplysninger. Kommissionen vil i den forbindelse registrere de nødvendige data (f.eks. den årlige brug af værktøjet, det berørte område af det indre marked, omfattede virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, svarenes rettidighed, fuldstændighed, nøjagtighed og kvalitet, svarprocent, hvorvidt anvendelsen af værktøjet har medført bedre håndhævelse fra Kommissionens side). Kommissionen vil gennemføre opfølgende frivillige feedbackundersøgelser blandt virksomheder omfattet af anmodningerne for at afdække deres opfattelse af processen. Kommissionen vil også overvåge nytten af dette værktøj (f.eks. succesrate for traktatbrudsprocedurer, feedback fra de interesserede parter om dette emne). Resultaterne af disse overvågningsaktiviteter vil blive vurderet efter fem års anvendelse af forordningen. Kommissionen skal hver andet år udarbejde en rapport om anvendelsen af forordningen.

• **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel I (Almindelige bestemmelser) omhandler genstand, anvendelsesområde og definitioner (artikel 1 til 4). Det tillægger Kommissionen (artikel 4) beføjelser til at anmode om oplysninger direkte hos virksomheder og sammenslutninger af virksomheder for at løse et alvorligt problem med anvendelsen af EU-retten, som risikerer at underminere virkeliggørelsen af et vigtigt politikmål for Unionen.

I kapitel II fastsættes betingelserne og proceduren for anmodning om oplysninger. Artikel 5 begrænser Kommissionens beføjelse til kun at handle som en sidste udvej, dvs. hvis den ikke kan indhente oplysningerne fra andre kilder på en hensigtsmæssig, tilstrækkelig eller rettidig måde. Kommissionen skal vedtage en forudgående afgørelse om, at den har til hensigt at anvende den pågældende beføjelse, og hvori der redegøres for det formodede alvorlige problem, de ønskede oplysninger, hvorfor sådanne oplysninger er nødvendige, hvorfor andre midler til at indhente disse oplysninger er slået fejl, og kriterierne for udvælgelsen af modtagerne af anmodningerne (som ikke kan være mikrovirksomheder). Kommissionen har kun beføjelse til at anmode om oplysninger, som modtageren af anmodningen er i stand til at give. Den eller de berørte medlemsstater vil være adressater for den forudgående afgørelse, og Kommissionen er forpligtet til straks at underrette den eller de berørte medlemsstater om afgørelsen. I artikel 6 fastsættes den procedure, der skal følges i forbindelse med anmodningen om oplysninger: Kommissionen kan ved simpel anmodning eller ved en afgørelse kræve, at virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder afgiver oplysninger, og den skal underrette den medlemsstat, hvor modtageren af anmodningen befinder sig. Hvis Kommissionen har indledt en formel traktatbrudsprocedure i henhold til artikel 258 i TEUF, har Kommissionen pligt til at give den medlemsstat, der er berørt af

²³ Kommissionen er ikke forpligtet til at anvende undersøgelsesværktøjet.

proceduren, en kopi af alle anmodninger om oplysninger, der er fremsat inden for rammerne af denne procedure, uanset hvor virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har sit hjemsted. Artikel 7 omhandler svar på anmodninger og beskyttelse af fortrolige oplysninger. Disse bestemmelser forpligter Kommissionen til at videregende de modtagne svar til den medlemsstat, som er berørt af anmodningen, hvis de er relevante for en formel traktatbrudsprocedure mod den berørte medlemsstat i henhold til artikel 258 i TEUF. Hvis et svar indeholder oplysninger, der er fortrolige i forhold til den pågældende medlemsstat, må Kommissionen kun videregende en ikkefortrolig version af oplysningerne. Artikel 8 begrænser anvendelsen af de indsamlede oplysninger til det formål, der er fastsat i artikel 4.

I kapitel III (artikel 9 til 13) er der fastsat regler om bøder og tvangsbøder, hvis en respondent giver unøjagtige eller vildledende oplysninger, eller hvis respondenterne som svar på en anmodning fremsat ved en formel afgørelse fra Kommissionen giver ufuldstændige oplysninger eller slet ingen oplysninger. Disse regler følger modellen i forordning (EU) 2015/1589, der finder anvendelse på statsstøtteområdet.

I kapitel IV (Afsluttende bestemmelser — artikel 14 til 19) er der fastsat regler om forlængelse af tidsfrister, offentliggørelse af Kommissionens afgørelser, tavshedspligt for medlemsstaterne, databeskyttelse (EU-tjenestemænd er allerede bundet af lignende forpligtelser i henhold til artikel 339 i TEUF), Kommissionens rapporteringsforpligtelser og forordningens ikrafttræden.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af betingelserne og proceduren for, hvordan Kommissionen kan anmode virksomheder og sammenslutninger af virksomheder om oplysninger i forbindelse med det indre marked og relaterede områder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 91, artikel 100, artikel 114, artikel 192, artikel 194, stk. 2, og artikel 337,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) er oprettelsen af et indre marked et af de vigtigste mål, som Unionen skal nå i samarbejde med medlemsstaterne. I henhold til artikel 26, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen vedtage foranstaltninger med henblik på oprettelse af det indre marked eller sikring af dets funktion. I henhold til artikel 26, stk. 2, i TEUF indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital. Det indre marked har skabt nye muligheder og stordriftsfordele for europæiske virksomheder, det har skabt arbejdspladser, givet forbrugerne flere valgmuligheder og lavere priser og givet borgerne mulighed for at bo, studere og arbejde i Unionen. Selv om der er gjort mange fremskridt, findes der stadig betydelige vanskeligheder i forbindelse med oprettelsen af det indre marked og dets funktion, og de europæiske borgere og virksomheder er ude af stand til at udnytte alle fordelene ved det indre marked. I visse tilfælde øger suboptimale oplysninger, der berører Kommissionens tiltag vedrørende anvendelsen af EU-retten på området det indre marked, risikoen for, at der opstår vanskeligheder i forbindelse med handelen på det indre marked som følge af ukoordinerede nationale håndhævelsesforanstaltninger eller en uensartet udvikling af de nationale lovgivningsmæssige løsninger på disse problemer.
- (2) Artikel 337 i TEUF giver Kommissionen beføjelse til med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, at indhente alle nødvendige oplysninger med henblik på gennemførelsen af dens opgaver. I sag C-490/10, Europa-Parlamentet mod Rådet, fastslog Domstolen

²⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

²⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

imidlertid, at hvis indsamling af oplysninger er direkte medvirkende til gennemførelsen af de målsætninger, der forfølges med Unionens politik på et givet område, skal retsakten vedrørende betingelserne for en sådan indsamling være baseret på det retsgrundlag, der vedrører denne politik. Denne forordning fastlægger ikke kun en ramme for Kommissionens indsamling af oplysninger fra virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, men også foranstaltninger til håndhævelse af anmodningerne om oplysninger. Under fuld hensyntagen til det forhold, at Kommissionens beføjelse til at indsamle oplysninger følger direkte af traktaten, bør denne forordning ud over artikel 337 i TEUF derfor også baseres på bestemmelserne i artikel 43, stk. 2, artikel 91, artikel 100, artikel 192 og artikel 194, stk. 2, i TEUF samt artikel 114 i TEUF, som giver mulighed for vedtagelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for det indre markeds oprettelse og funktion, herunder i tilfælde af forskelle mellem nationale regler, der kan medføre hindringer for de grundlæggende rettigheder, eller hvor det er nødvendigt for at undgå, at der opstår problemer med det indre markeds oprettelse og funktion.

- (3) Afsløring og, hvor det er relevant, løsning af disse problemer på en effektiv måde kræver rettidig adgang til omfattende, nøjagtige og pålidelige kvantitative og kvalitative markedsoplysninger. Dette er især tilfældet, hvis Kommissionen optræder som traktaternes vogter i henhold til artikel 17, stk. 1, i TEU, der pålægger Kommissionen at drage omsorg for gennemførelsen af traktaterne og af de foranstaltninger, der vedtages af institutionerne på grundlag heraf, og at føre tilsyn med gennemførelsen af EU-retten. Som fastslået af Domstolen ved flere lejligheder i forbindelse med traktatbrudssager i henhold til artikel 258 TEUF er det Kommissionen, som skal fremføre alle relevante faktuelle oplysninger for Domstolen for at bevise, at der foreligger en overtrædelse. Sådanne oplysninger kan i visse tilfælde omfatte markedsoplysninger, som er nødvendige, for at Domstolen kan afgøre, om EU-retten er blevet overtrådt.
- (4) Kommissionen har ingen egne generelle undersøgelsesbeføjelser til at hjælpe den med at håndhæve EU-retten på området det indre marked. De eksisterende undersøgelsesbeføjelser i forbindelse med konkurrencereglerne som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003²⁶, Rådets forordning (EF) nr. 139/2004²⁷ og Rådets forordning (EU) 2015/1589²⁸ er på grund af deres retsgrundlag begrænset til nærmere definerede områder og tillader ikke indsamling og anvendelse af de indsamlede oplysninger til andre indre markedsrelaterede politikformål.
- (5) Som det er blevet anerkendt af Domstolen i forbindelse med håndhævelsen af EU-retten, er Kommissionen, selv om den kan basere sig på indicier, i vidt omfang afhængig af oplysninger fra klagere, offentlige og private organer og de berørte medlemsstater. Som Domstolen flere gange har mindet om, har medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 3, i TEU pligt til at lette Kommissionens opgaver, herunder navnlig dens rolle som vogter af traktaterne. Imidlertid har medlemsstaterne måske ikke altid adgang til de relevante markedsoplysninger, som Kommissionen har brug

²⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

²⁷ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 32 af 5.2.2004, s. 1).

²⁸ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

for til at udføre sine opgaver, eller deres nationale regler om indsamling af oplysninger kan forhindre dem i at videregive de indsamlede oplysninger.

- (6) For at supplere de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne, er Kommissionen afhængig af de interesserede parter, navnlig klagernes, frivillige samarbejde. For at kunne foretage en grundig analyse kan Kommissionen imidlertid i visse komplekse sager med en grænseoverskridende dimension have brug for at komplettere de oplysninger, der modtages via disse kanaler, for f.eks. at sikre, at oplysningerne er fuldstændig nøjagtige, eller at oplysninger fra forskellige medlemsstater er i et sammenligneligt format. Endvidere er det ikke sikkert, at Kommissionen altid baserer sig på officielle statistikker i forbindelse med håndhævelsesforanstaltninger, da der er en forsinkelse i udarbejdelsen af statistikker, som desuden måske ikke altid er tilstrækkeligt detaljerede eller opdelte til behandling af specifikke sager.
- (7) Selv om de nuværende lovgivningsmæssige rammer, for så vidt angår Kommissionens midler til at indhente oplysninger til løsning af problemerne med reglerne for det indre markeds oprettelse og funktion, fungerer effektivt i langt de fleste tilfælde, opstår der udfordringer i specifikke situationer, hvor der er behov for detaljerede, sammenlignelige, opdaterede, og ofte fortrolige, specifikke markedsoplysninger inden for en begrænset tidsramme. En sund økonomisk analyse er særlig relevant for vurderingen af, om der er problemer med det indre markeds oprettelse og funktion i komplekse sager med en grænseoverskridende dimension, navnlig hvis disse sager vedrører markeder i hastig udvikling, nye økonomiske aktiviteter eller nye forretningsmodeller, der udfordrer de eksisterende økonomiske antagelser. Det kan dog vise sig vanskeligt at færdiggøre en sådan vurdering, hvis der ikke foreligger tilstrækkelige og sammenlignelige oplysninger. Dette gør Kommissionens opgave med at sikre anvendelsen af EU-retten vanskeligere i disse særlige situationer.
- (8) Hvis detaljerede, sammenlignelige, opdaterede og ofte fortrolige markedsoplysninger kun kan indhentes rettidigt fra markedsaktører, synes det derfor hensigtsmæssigt som en sidste udvej at give Kommissionen beføjelse til, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, at anmode virksomheder og sammenslutninger af virksomheder om direkte og rettidigt at forelægge Kommissionen omfattende, nøjagtige og pålidelige kvantitative og kvalitative markedsoplysninger, hvis andre informationskilder har vist sig at være utilgængelige, utilstrækkelige eller mangelfulde. Med henblik herpå bør Kommissionen først vedtage en afgørelse med angivelse af, hvorfor andre midler til at opnå de nødvendige oplysninger har vist sig ineffektive. Det forudsættes, at begrebet virksomhed har samme betydning som på andre områder af EU-retten, især konkurrenceretten.
- (9) For at sikre, at anvendelsen af denne forordning inddrager medlemsstaterne, hvilket afspejler princippet om loyalt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne som fastsat i artikel 4, stk. 3, i TEU, bør Kommissionen straks underrette den eller de berørte medlemsstater om enhver afgørelse om, at den har til hensigt at anvende beføjelsen til at anmode om oplysninger fra virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder i henhold til denne forordning.
- (10) Denne tillægelse af beføjelser tager ikke sigte på at give Kommissionen nye håndhævelsesbeføjelser, navnlig beføjelser til at forfølge overtrædelser af EU-retten på området det indre marked begået af individuelle markedsdeltagere. Formålet er snarere at give Kommissionen yderligere muligheder for at fremskaffe oplysninger, når dette er strengt nødvendigt for udførelsen af den opgave, der er tildelt Kommissionen ved

TEUF, om at sikre anvendelsen af EU-retten for så vidt angår målet om at oprette det indre marked og sikre dets funktion. Af hensyn til oprettelsen af et fuldt fungerende indre marked bør det præciseres, at en sådan beføjelse også omfatter de økonomiske sektorer i det indre marked, hvor der i henhold til TEUF kan fastlægges fælles politikker: landbrug og fiskeri (undtagen bevarelse af havets biologiske ressourcer), transport, miljø og energi.

- (11) For at dette undersøgelsesværktøj kan være effektivt, bør de ønskede oplysninger vedrøre anvendelsen af relevant EU-ret. Det kan for eksempel dreje sig om faktuelle markedsdata, herunder omkostningsstruktur, prispolitik, produkters eller tjenesteydelsers egenskaber eller den geografiske fordeling af kunder og leverandører. Det kan også dreje sig om virksomheders eller sammenslutningers af virksomheders faktabaserede analyse af det indre markeds funktion, f.eks. i relation til de opfattede reguleringsmæssige og adgangsmæssige hindringer eller omkostninger ved grænseoverskridende aktiviteter. For at mindske omkostningerne til besvarelse af anmodninger om oplysninger bør sådanne anmodninger kun omfatte oplysninger, som den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder sandsynligvis er i besiddelse af.
- (12) Ved fremsættelse af anmodninger om oplysninger til virksomheder og sammenslutninger af virksomheder er Kommissionen forpligtet til at foretage en omhyggelig udvælgelse af modtagerne af anmodningerne, således at anmodningerne kun er rettet til virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, som vil være i stand til at give tilstrækkeligt relevante oplysninger, navnlig større virksomheder i de relevante medlemsstater. Disse anmodninger om oplysninger har til formål at løse et formodet, dvs. på grundlag af de tilgængelige oplysninger, alvorligt problem med anvendelsen af EU-retten på området det indre marked, landbrug og fiskeri (undtagen bevarelse af havets biologiske ressourcer), transport, miljø og energi. Formålet er ikke at retsforfølge virksomheder for deres eventuelle tilgrundliggende adfærd. Derfor skal de sanktioner, der er foreskrevet i instrumentet, udelukkende anvendes i to tilfælde. De kan kun pålægges, hvis anmodninger om oplysninger forsætligt eller ved grov uagtsomhed ikke besvares, eller hvis der forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgives et urigtigt, ufuldstændigt eller vildledende svar. De indsamlede oplysninger kan, hvis det er relevant, også anvendes til at give indblik i situationer, hvor virksomheder har svært ved at overholde lovgivningen, med det formål at forbedre en korrekt anvendelse af reglerne for det indre marked. Med henblik på at undgå en uforholdsmæssig stor administrativ byrde for mikrovirksomheder, som under alle omstændigheder næppe vil være i stand til at give tilstrækkeligt relevante oplysninger, bør Kommissionen udelukkes fra at fremsætte anmodninger om oplysninger til denne kategori af virksomheder. Ved fremsættelse af anmodninger om oplysninger til små og mellemstore virksomheder bør Kommissionen tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet. Selv om SMV'er sandsynligvis ikke opererer på en større skala, som gør dem i stand til at påvirke markedsresultaterne i væsentlig grad, kan oplysninger indhentet fra SMV'er vise sig værdifulde, fordi de kan informere Kommissionen om problemer med det indre markeds oprettelse og funktion. Oplysninger, der er let tilgængelige for SMV'er, kan have anekdotisk karakter, men de kan stadig gøre Kommissionen opmærksom på de problemer på det indre marked, som SMV'er kan opleve. SMV'er vil normalt ikke og bør ikke pådrage sig væsentlige yderligere omkostninger til dataindsamling i forbindelse med dette værktøj. På grund af deres relativt svagere forhandlingsposition i værdikæden kan SMV'er være mere imødekommende med hensyn til oplysninger, hvis de gives en procedure, der tager behørigt hensyn til fortrolighed og anonymitet. Løsning af et problem med det indre

markeds oprettelse og funktion kan navnlig gavne SMV'er, da det ofte er små innovative firmaer, som står over for de største hindringer, når de forsøger at etablere sig og ekspandere i hele det indre marked. Af konsekvenshensyn og af hensyn til retssikkerheden bør definitionerne af "mikrovirksomhed", "lille virksomhed" og "mellemstor virksomhed" i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU²⁹ finde anvendelse.

- (13) Af hensyn til konsekvens i anvendelsen af EU-retten på området det indre marked samt landbrug, fiskeri (undtagen bevarelse af havets biologiske ressourcer), transport, miljø og energi er det nødvendigt at indføre mekanismer for udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med anmodningerne om oplysninger og, hvor det er relevant, svarene på sådanne anmodninger, uden at dette berører tavshedspligten.
- (14) Det undersøgelsesværktøj, der er foreskrevet i denne forordning, er særlig nyttigt for Kommissionen, når den skal sikre anvendelsen af EU-retten på området det indre marked. Det er også nyttigt for alle efterfølgende håndhævelsesforanstaltninger, som de berørte medlemsstater gennemfører, og som vil kræve brug af relevante oplysninger, der indsamles ved hjælp af denne beføjelse og af Kommissionen videregives til de berørte medlemsstater. Hvis der opleves problemer med anvendelsen af de eksisterende regler, herunder situationer, hvor virksomheder ikke kan overholde lovgivningen som følge af manglende juridisk klarhed, kan dette undersøgelsesværktøj desuden være nyttigt, idet det bidrager til udtænkning eller udformning af lovgivningsmæssige løsninger, efter at andre værktøjer og relevante informationskilder har vist sig at være utilstrækkelige. Det bør heller ikke tillades at bruge sådanne oplysninger til andre formål, navnlig anvendelsen af konkurrencereglerne i TEUF, uden at dette berører genanvendelsen af offentliggjorte oplysninger.
- (15) For at kunne sikre, at enhver virksomhed eller sammenslutning af virksomheder efterkommer anmodninger om oplysninger, bør Kommissionen, hvor det er relevant, ved hjælp af en afgørelse kunne pålægge sanktioner i form af rimelige bøder og tvangsbøder. Ved fastsættelsen af bøders og tvangsbøders størrelse bør Kommissionen tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet (herunder rimelighedsaspekter), navnlig for små og mellemstore virksomheder. De parter, der anmodes om at afgive oplysninger, har visse rettigheder, som bør beskyttes ved at give dem mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden det eventuelt besluttes at pålægge dem bøder eller tvangsbøder.
- (16) Under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet (herunder rimelighedsaspekter) bør Kommissionen kunne nedsætte tvangsbøderne eller helt give afkald på dem, når modtagerne af anmodninger om oplysninger afgiver de ønskede oplysninger, også selv om det sker efter fristens udløb. Det er af hensyn til retssikkerheden også hensigtsmæssigt at indføre forældelsesfrister for pålæg og tvangsfuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder.
- (17) Domstolen bør i overensstemmelse med artikel 261 i TEUF have fuld prøvelsesret vedrørende afgørelser, hvorved Kommissionen pålægger bøder eller tvangsbøder i

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

henhold til denne forordning, hvilket indebærer, at den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde, som var pålagt af Kommissionen.

- (18) Af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør Kommissionens afgørelser stilles til rådighed for offentligheden. Når Kommissionen offentliggør og behandler sådanne oplysninger, bør den overholde reglerne om tavshedspligt, herunder beskyttelse af alle fortrolige oplysninger, jf. artikel 339 i TEUF.
- (19) Videregivelse af oplysninger om en virksomheds forretningsaktiviteter kan påføre den pågældende virksomhed alvorlig skade. Kommissionen bør derfor tage behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. For at sikre, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger, som indsendes til Kommissionen, behandles i overensstemmelse med artikel 339 i TEUF, bør alle virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, der indsender oplysninger, klart angive, hvilke oplysninger de anser for fortrolige, og hvorfor det er tilfældet. Kommissionen bør ikke kunne videregive fortrolige oplysninger fra disse respondenter til den medlemsstat, der er berørt af anmodningen, medmindre den på forhånd har fået deres tilladelse til at videregive oplysningerne til dette formål. Hvis der indgives fortrolige oplysninger, bør den pågældende respondent pålægges at indsende en ikkefortrolig version af oplysningerne til Kommissionen, som kan videregives til den relevante medlemsstat. For de tilfælde, hvor oplysninger, der er markeret som fortrolige, ikke synes at være undergivet tavshedspligt, er det hensigtsmæssigt at have en mekanisme klar, der giver Kommissionen mulighed for at afgøre, i hvilket omfang sådanne oplysninger kan videregives. I enhver sådan afgørelse om at afvise krav om fortrolig behandling bør der anføres en frist, ved hvis udløb oplysningerne videregives, således at respondenter har mulighed for at påberåbe sig den juridiske beskyttelse, han har adgang til, herunder enhver foreløbig forholdsregel. Respondenter har visse rettigheder, som bør beskyttes ved at give ham mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden det eventuelt besluttes at afvise kravet om fortrolig behandling.
- (20) På grund af det ekstraordinære ved det undersøgelsesværktøj, der er foreskrevet i denne forordning, og med henblik på at overvåge proportionaliteten af dets anvendelse, udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport om anvendelsen af denne forordning og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (21) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning tager i særdeleshed sigte på at sikre fuld overholdelse af retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til god forvaltning, og navnlig aktindsigt under iagttagelse af forretningshemmeligheden, retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, retten til et forsvar samt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf.
- (22) Hvis foranstaltningerne i denne forordning indebærer behandling af personoplysninger, bør de gennemføres i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, navnlig direktiv 95/46/EF³⁰. Hvad angår Kommissionens behandling af personoplysninger og inden for rammerne af

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995).

nærværende forordning, finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse³¹.

- (23) Målene for denne forordning, nemlig at lette Kommissionens adgang til de markedsoplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver med henblik på at opnå et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne heraf bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) Denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes undersøgelsesbeføjelser. Denne forordning har ikke til formål at ændre, begrænse eller ophæve de undersøgelsesbeføjelser, som Kommissionens eller Unionens organer, kontorer eller agenturer allerede har fået i henhold til andre EU-retsakter. Denne forordning bør navnlig ikke berøre Kommissionens undersøgelsesbeføjelser vedrørende anvendelsen af de konkurrenceregler, der er nødvendige for det indre markeds funktion.
- (25) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav en udtalelse den [...] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastsætter regler om følgende:
 - a) De betingelser, på hvilke Kommissionen kan anmode virksomheder og sammenslutninger af virksomheder om at forelægge alle nødvendige oplysninger med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget Kommissionen i forbindelse med de områder, der er omhandlet i artikel 2.
 - b) Den procedure, der skal følges i forbindelse med anmodningen om sådanne oplysninger.
2. Denne forordning finder anvendelse, uden at det berører andre bestemmelser, der giver Kommissionen eller Unionens organer, kontorer og agenturer mulighed for at indsamle eller anmode om oplysninger.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på følgende områder:

- 1) det indre marked som omhandlet i traktatens artikel 26, stk. 2
- 2) landbrug og fiskeri, bortset fra bevarelse af havets biologiske ressourcer
- 3) transport
- 4) miljø
- 5) energi.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "mikrovirksomhed": en virksomhed som defineret i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU
- 2) "lille virksomhed": en virksomhed som defineret i artikel 3, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2013/34/EU
- 3) "mellemstor virksomhed": en virksomhed som defineret i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU.

Artikel 4

Beføjelse til at anmode om oplysninger fra virksomheder og sammenslutninger af virksomheder

Hvis et alvorligt problem med anvendelsen af EU-retten risikerer at underminere virkeliggørelsen af et vigtigt politikmål for Unionen, kan Kommissionen anmode om oplysninger fra virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, jf. kapitel II, med henblik på at løse ovennævnte problem.

Kapitel II

Betingelser og procedure for anmodning om oplysninger

Artikel 5

Betingelser

1. Kommissionen anvender kun beføjelsen til at anmode om oplysninger fra virksomheder og sammenslutninger af virksomheder som omhandlet i artikel 4, hvis de oplysninger, Kommissionen har til rådighed, og som er nødvendige af hensyn til det i artikel 4 omhandlede formål, ikke er tilstrækkelige eller hensigtsmæssige og ikke kan indhentes rettidigt af følgende årsager:

- a) oplysningerne er ikke indeholdt i en offentligt tilgængelig kilde, og
 - b) oplysningerne er ikke blevet afgivet af en medlemsstat efter anmodning fra Kommissionen, eller
 - c) oplysningerne er ikke blevet afgivet af en juridisk eller fysisk person.
2. Inden anmodning om oplysninger i henhold til artikel 6 vedtager Kommissionen en afgørelse om, at den har til hensigt at anvende beføjelsen til at anmode om oplysninger fra virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder i overensstemmelse med denne forordning.

Denne afgørelse omfatter følgende:

- a) en kortfattet beskrivelse af det påståede alvorlige problem med anvendelsen af EU-retten, som har en grænseoverskridende dimension, og hvorfor dette problem risikerer at underminere virkeliggørelsen af et vigtigt politikmål for Unionen
- b) en kortfattet beskrivelse af de oplysninger, der skal anmodes om
- c) en begrundet forklaring på, hvorfor sådanne oplysninger er nødvendige til de formål, der er nævnt i artikel 4
- d) en begrundet forklaring på, hvorfor andre midler til at indhente disse oplysninger har vist sig at være utilstrækkelige eller mangelfulde, eller hvorfor oplysningerne hidtil ikke har kunnet indhentes rettidigt
- e) kriterierne for udvælgelse af modtagerne af anmodningerne om oplysninger.

Afgørelsen rettes til den eller de berørte medlemsstater. Kommissionen underretter straks den eller de berørte medlemsstater.

3. De virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der er berørt af anmodningen som omhandlet i artikel 4, er kun forpligtet til at afgive de oplysninger, de har til rådighed.

Kommissionen tager behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet, navnlig for små og mellemstore virksomheder.

Artikel 6

Anmodning om oplysninger rettet til virksomheder og sammenslutninger af virksomheder

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, og på de i artikel 5 fastlagte betingelser kan Kommissionen ved simpel anmodning eller ved en afgørelse kræve, at virksomheder og sammenslutninger af virksomheder afgiver oplysninger.

Ved udvælgelsen af modtagerne af anmodninger om oplysninger tilstræber Kommissionen at sikre, at sådanne anmodninger kun er rettet til virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, der er i stand til at afgive relevante oplysninger.

Kommissionen fremsætter ikke anmodninger om oplysninger til mikrovirksomheder i henhold til nærværende forordning, medmindre de er en del af en koncern, der som minimum anses for at være en lille koncern som defineret i artikel 6, stk. 5, i direktiv 2013/34/EU.

2. I den i stk. 1 nævnte simple anmodning anføres retsgrundlaget for anmodningen og dennes formål, det præciseres, hvilke oplysninger der kræves, og der fastsættes en

rimelig frist, inden for hvilken oplysningerne skal afgives. Der henvises desuden til de bøder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, og som pålægges ved afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger.

3. I den i stk. 1 nævnte afgørelse anføres retsgrundlaget for anmodningen og dennes formål, det præciseres, hvilke oplysninger der kræves, og der fastsættes en rimelig frist, inden for hvilken oplysningerne skal afgives. Der henvises desuden til de bøder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, og de tvangsbøder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, alt efter hvad der er relevant.

Endvidere henvises der til den ret, som virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har til at få afgørelsen prøvet ved Den Europæiske Unions Domstol.

Den pågældende virksomhed og sammenslutning af virksomheder kan anmode om en forlængelse af tidsfristen i overensstemmelse med artikel 14.

4. Kommissionen giver samtidig en kopi af den simple anmodning eller af afgørelsen som nævnt i denne artikel til den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder har sit hjemsted.

Hvis Kommissionen har indledt en formel traktatbrudsprocedure i henhold til artikel 258 i TEUF, giver Kommissionen den medlemsstat, der er berørt af proceduren, en kopi af alle simple anmodninger eller afgørelser som nævnt i denne artikel, der er fremsat eller vedtaget inden for rammerne af denne procedure, uanset hvor virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har sit hjemsted.

5. De i stk. 1 omhandlede afgørelser rettes til den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder. Kommissionen meddeler straks afgørelsen til adressaten.

Artikel 7

Svar på anmodninger om oplysninger og beskyttelse af fortrolige oplysninger

1. Virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der afgiver oplysninger efter anmodning fra Kommissionen i henhold til artikel 5, skal indsende deres svar til Kommissionen på en klar, fuldstændig og korrekt måde.
2. Kommissionen giver adressaten mulighed for at angive, hvilke oplysninger den anser for at være undergivet tavshedspligt.

Den virksomhed eller sammenslutning af virksomheder, der indsender oplysninger i henhold til artikel 5, skal klart angive, hvilke oplysninger den anser for fortrolige, og begrunde et sådant krav om fortrolighed, samt indsende en særskilt ikkefortrolig version af oplysningerne til Kommissionen. Hvis oplysninger skal indsendes inden en bestemt frist, vil samme frist gælde for indsendelse af en ikkefortrolig version.

3. Kommissionen videresender de modtagne svar til den medlemsstat, som er berørt af anmodningen, hvis de er relevante for en formel traktatbrudsprocedure mod den berørte medlemsstat i henhold til artikel 258 i TEUF. Hvis et svar i henhold til denne artikel indeholder oplysninger, der er fortrolige i forhold til den pågældende medlemsstat, må Kommissionen kun videresende en ikkefortrolig version af oplysningerne.
4. Kommissionen kontrollerer, hvorvidt kravet om fortrolig behandling af de fremsendte oplysninger, som er fremsat af de virksomheder eller sammenslutninger

af virksomheder, mod hvem anmodningen er rettet, i henhold til stk. 2, afsnit 2, er begrundet og forholdsmæssigt.

Efter at have givet den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder mulighed for at fremsætte bemærkninger kan Kommissionen vedtage en afgørelse, hvori den fastslår, at de oplysninger, der hævdes at være fortrolige, ikke er undergivet beskyttelse, og fastsætter en frist, ved hvis udløb oplysningerne offentliggøres. Fristen skal være mindst en måned.

Denne afgørelse meddeles straks den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder.

Artikel 8

Anvendelse af de oplysninger, som indsamles af Kommissionen

Kommissionen må kun anvende de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5, til det formål, der er fastsat i artikel 4.

Kommissionen må kun inkludere fortrolige oplysninger fra virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder i dokumenter, der skal videregives til andre parter eller offentliggøres, hvis:

- a) disse oplysninger findes i summarisk eller sammenfattet form eller i en form, der umuliggør identificering af de enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder
- b) Kommissionen på forhånd har fået respondentens tilladelse til at videregive sådanne oplysninger
- c) videregivelsen af disse oplysninger til en medlemsstat er nødvendig for at godtgøre en overtrædelse af EU-retten inden for denne forordnings anvendelsesområde, forudsat at respondenterne har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden der træffes afgørelse, og gøre brug af tilgængelige klagemuligheder inden videregivelsen.

De oplysninger, der allerede er offentliggjort, kan anvendes af Kommissionen til et andet formål end det, der er fastsat i denne forordning.

Kapitel III

Bøder og tvangsbøder

Artikel 9

Bøder og tvangsbøder

1. Kommissionen kan ved afgørelse, hvis det skønnes nødvendigt og rimeligt, pålægge virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder bøder på op til 1 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis de forsætligt eller ved grov uagtsomhed:
 - a) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger som svar på en anmodning fremsat i henhold til artikel 6, stk. 2

- b) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 3, eller ikke afgiver oplysningerne inden for den fastsatte frist.
2. Kommissionen kan ved afgørelse pålægge virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder, såfremt en virksomhed ikke afgiver fuldstændige, nøjagtige og ikkevildledende oplysninger inden for den fastsatte frist som anmodet af Kommissionen ved en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 3.
- Tvangsbøderne må ikke overstige 5 % af den pågældende virksomheds eller sammenslutnings gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår for hver arbejdsdag, fristen overskrides, beregnet fra det tidspunkt, der er fastsat i afgørelsen, indtil den afgiver de oplysninger, som Kommissionen anmoder eller fremsætter krav om.
3. Hvis den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder ikke afgiver nogen oplysninger eller ufuldstændige oplysninger, fastsætter Kommissionen inden pålæggelsen af bøder eller tvangsbøder en sidste frist på to uger for modtagelsen af de manglende oplysninger.
4. Kommissionen tager ved overtrædelse af artikel 6, stk. 1, hensyn til overtrædelsens art, grovhed og varighed samt proportionalitetsprincippet, når den fastsætter bødens eller tvangsbødens størrelse, navnlig for så vidt angår små og mellemstore virksomheder.
5. Når virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er pålagt, kan Kommissionen nedsætte tvangsbøden eller give afkald på den.
6. Inden Kommissionen træffer en afgørelse i henhold til stk. 1 eller 2, giver den de pågældende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Artikel 10

Forældelsesfrist for pålæg af bøder og tvangsbøder

1. De beføjelser, som Kommissionen har i henhold til artikel 9, forældes efter tre år.
2. Den i stk. 1 fastsatte frist regnes fra den dag, hvor den i artikel 9 omhandlede overtrædelse fandt sted. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser af artikel 6, stk. 1, regnes fristen dog først fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt.
3. Enhver foranstaltning, som Kommissionen træffer med henblik på at undersøge eller forfølge en eventuel overtrædelse af artikel 6, stk. 1, afbryder forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder med virkning fra det tidspunkt, hvor foranstaltningen blev meddelt den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder.
4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse. Forældelsesfristen udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode på seks år, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller tvangsbøde. Denne periode forlænges med den tid, hvor forældelsesfristen har været suspenderet i henhold til stk. 5.
5. Forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder suspenderes, så længe Kommissionens afgørelse verserer for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 11

Forældelsesfrister for tvangsfuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde afgørelser, der er vedtaget i henhold til artikel 9, forældes efter fem år.
2. Den i stk. 1 fastsatte forældelsesfrist regnes fra den dag, hvor den i henhold til artikel 9 vedtagne afgørelse bliver endelig.
3. Den i stk. 1 omhandlede forældelsesfrist afbrydes ved:
 - a) meddelelse af en afgørelse om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige størrelse eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring
 - b) ethvert skridt, der tages af en medlemsstat på Kommissionens anmodning eller af Kommissionen med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.
4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse.
5. Den i stk. 1 fastsatte forældelsesfrist suspenderes, så længe
 - a) respondenterne indrømmes betalingshenstand
 - b) tvangsinddrivelsen er suspenderet i henhold til en afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 12

Afgørelses adressater

Afgørelserne vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 1 og 2, rettes til den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder. Kommissionen meddeler straks afgørelsen til adressaten.

Artikel 13

Prøvelse ved Domstolen

Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret, jf. artikel 261 i TEUF, vedrørende de bøder eller tvangsbøder, som Kommissionen pålægger. Den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Kapitel IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

Forlængelse af tidsfrister

Tidsfrister angives i måneder eller i arbejdsdage.

Enhver anmodning om forlængelse af en tidsfrist skal begrundes og indsendes skriftligt mindst fem arbejdsdage før tidsfristens udløb til den tjeneste og adresse, som angives af Kommissionen. Kommissionen kan beslutte at forlænge tidsfristen i det omfang, det er begrundet og forholdsmæssigt.

Artikel 15

Offentliggørelse af afgørelser

1. Kommissionen offentliggør et resumé af de afgørelser, den vedtager i henhold til artikel 5, stk. 2, i *Den Europæiske Unions Tidende*. I meddelelsen om resuméet gøres der opmærksom på, at det er muligt at få en kopi af afgørelsen i dens autentiske sprogudgave(r).
2. Kommissionen offentliggør de afgørelser, som den vedtager i henhold til artikel 9, stk. 1 og 2, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Tavshedspligt

Medlemsstaterne, disses embedsmænd og andre ansatte må ikke videregive oplysninger, som de er kommet i besiddelse af under anvendelsen af denne forordning, og som er undergivet tavshedspligt, jf. dog artikel 7 og 8.

Artikel 17

Beskyttelse af personoplysninger

For så vidt angår behandlingen af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning skal medlemsstaterne udføre deres opgaver i forbindelse med denne forordning i overensstemmelse med de nationale love eller administrative bestemmelser, der gennemfører direktiv 95/46/EF. For så vidt angår Kommissionens behandling af personoplysninger inden for rammerne af nærværende forordning, finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse.

Artikel 18

Rapporter

Kommissionen udarbejder hvert andet år en rapport om gennemførelsen af denne forordning og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand